

A lány és az ős

Az ős lassan beveri a nyár ablakait, a falakat sárgában üli meg a nap.

A lány és én megkezdjük újabb tanévünket az elidegenedés romos iskolájában. A tantárgyak beszédek: dac, büszkeség, önkínzás, becsapás, kiszorítási. Ha nagy ritkán látjuk egymást az utcán, zavartan mosolygunk, legfeljebb biccentünk, de nem állunk meg. Amelyikünk megtorpan, vesztett. Önfelelő lenne...

Bámulom őt a fodros őszben. Alakját első pillantra kiszűröm a tömegből. Amikor elhalad mellett, megérintem a karját – köszönés helyett –, s szemem sarkából utánanézek. De már megyek is tovább. Nem fordulok többé hátra. Ha megkérdezné, miért, rávágnám: nehogy sóbálvánnyá váljak...

Ha megkérdezné... De mi már rég nem beszélgettünk, mert nem élünk egy fedél alatt a szerelemmel, a barátsággal. Konokaságból vagy kényelemből arra várunk, hogy a másik nyúljon a telefon után, vagy villámposztán üzenjen: „Rég láttalak. Hogy vagy?”

Sokszor eltűnök: látása örömeért valaha magas grádicsokon lépdelt az éghez hálát rebegni. Érdemes volt koptatni a lábam? Bizonyára.

Hányszor, de hányszor képzeltem, hogy ha egyszer aranymosáshoz mérhető alaposággal vizsgálom meg a lelkét, rábukkanok a titokra: miért is bémít a varázsa. Ám a pillanatot, amikor azon a régi ősön szétáradt bennem a sarkantyúzott szenvedély, nem tudtam megfajítani. Mintha viharban homokszemek után kapdostam volna. (A testével könnyebben boldogultam: gombostűre tűztem az őt felépítő DNS-lánc apró szeméit. Érezni véltem összekapaszkodó sejtjeit, amint sebesebben úzik a vért az ereiben, felszítják szembogara tüzt.)

Bámulom őt az érett őszben. Messziről látom, amint lábai – mőresre tanítva a gravitációt – elemelkednek a talajtól, vállain szárnyak nőnek, s teste a kobaltkékre mélyült végtelenbe száll. Oda, ahol Isten két tenyérrel formázza, és pályára löki a csillagokat. Tudom, hogy nem követhetem őt, mert a sors könyvében meg van írva: egymás nélkül múlik el az életünk...

Évmilliárdok múltán porhüvelyünk atomokra bomlik: részecskéként bolyongunk a térben, majd molekulákká, sejtekké, szövetekké egyesít minket az a gigantikus, örök akarata, amely új világegyetemet teremt. Ki tudja, hányadikat az időben. Az ős, az évszakok, a Föld, a Naprendszer már emlék sem lesz akkor, mert nyom nélkül eltűnnek az emberi értékek, szertefoszlik az értelem.

Vajon újjászületik-e még egyszer az élet?

Felfoghatatlanul távoli mindez. Mi ketten most csak azt tudjuk, hogy az északi féltekén majd húsz évvel ezelőtt bekopogtatott egy szép ős, amelynek nagy szíve volt: mohón kortyolva önnön véréit szétfeszítette a bordákat, kinötte a testet. Aztán mint egy óriási labda pattogott a város utcáin, a kertekben, végül a Tisza-parton fennakadt az állva alvó jegenyék kesze-kusza ágain.

Ott találtunk rá. Árván, egyedül.

És hazavittük.

JURKOVICS JÁNOS

Kiss Adrienn tanárjelölt cukrászatot is tanul

Egyetemista a torták között

Adrienn élvezettel díszíti a tortát

Fotó: Karnok Csaba

Kiss Adrienn egyetemista tanárnak készül, de úgy gondolta, szabadidejében még egy szakmát megtanul. Az idén beiratkozott a szegedi Hansági középiskolába cukrászának. A harmadéves biológia-angol szakos hallgató úgy gondolja, a mai világban nem árt több lábon állni.

A Szegedi Tudományegyetem harmadéves biológia-angol szakos hallgatója, Kiss Adrienn gondolt egy merészet, és beiratkozott a Hansági Ferenc Vendéglátó-ipari, Idegenforgalmi Szakiskolába és Szakközépiskolába cukrászának. Elhatározása szüleit is meglepte. Persze tudták, Adrienn, ha teheti, szívesen „sütkérezik” a nagymamával. Azt viszont ők sem gondolták, hogy az egyetemi évek alatt lányuk ilyen elfoglaltságot is választ. Adrienn nyári munkával és korrepetálásokkal gyűjtötte össze

a huszoneezer forintos féléves tandíjat.

A halk szavú, de határozott Adrienn egyáltalán nem csodabogár, csak úgy érzi, belefér még az idejébe egy másik szakma elsajátítása. Egyetemi óráit úgy rendezte, hogy azok ne ütközzenek a szakiskolai oktatással.

– Ha gyakorlaton vagyunk a cukrászdában, mint ezen a héten is, akkor hajnal ötkor kelek, mert hat óra körül kezdjük a munkát. Körülbelül délután háromra végzünk, azután megyek az egyetemi órákra. Este tízre érek vissza a koleszba – mesél időbeosztásáról Adrienn, aki a cukrászatról máris olyan szakmaisággal beszél, mintha világléteben a sütemények között forgott volna. Szerényen, de hamiskásan megjegyzi: figyel az ember az órákon és a gyakorlaton is.

Az egyetemista lány jelenleg az A Cappella cukrászdában, a tortarész-

legen tölti gyakorlatát. Csillogó szemekkel magyarázza, hogyan készítik a fehér- és tejszoki bevonatú gesztenyeszíveskéket és mire kell ügyelni a rizses szelet meg a firenzei mákos készítésénél. Az édesszájú, nassolós, mégis filigrán lány mindent megkóstol. Gyengéje a cukrászda szerbója, fagyija és marcipánja.

– A sulis korszerű tankonyhájában fonott kalácsot, brióst és kakaós csigát is készítettünk, amit a hétvégén megcsináltam anyuéknak is. Mit mondjak, díjazták – mondja nagy boldogan a tanárjelölt cukrász. Hangsúlyozza: azért választott még egy szakmát, mert a mai világban nem árt, ha az ember több lábon áll. A kutatás nem vonzza, mert sokáig kell várni a sikerre. A cukrászdában viszont mindennap lehet alkotni. Azért, hogy minél jobban elsajátítsa a szakmát a Hanságiban, egyetlen tárgyból sem kért felmentést, sőt még a testnevelésórákra is szívesen

jár. Azt mondja, a testmozgás nem árt a tanórák között, ezért úszik rendszeresen, az pedig már csak hab a tortán, hogy egyik szenvedélye a motorozás. Bár még csak úrvezetői jogsija van, de nagymotorra is szeretné megszerezni a vezetői engedélyt. És hogy teljes legyen az élete, az egyetemi kórusban énekel hetente két alkalommal.

CS. G. L.

MARCIPÁNZSIRÁF

Adrienn szenvedélyes gyűjtő. Biológusként ugyan jobban vonzódik a növényekhez, mint az állatokhoz, de kedvenc kabalafigurája a zsiráf. Bármilyen tárgyon meglát egy zsiráfot, azonnal megveszi. A készletből azonban még hiányzik a marcipánzsiráf. – Ilyet még egyetlen cukrászdában sem látam. Ha lesz rá módom, azonnal megformázom a kis kedvencemet, és nyilván igazi marcipánból.

ERECO

Kelet-Európai Hulladékfeldolgozó és Környezetvédelmi Zrt.

DÉLÉP Ipari Parkban (Dorozsmai út 35.) folyamatosan

**VAS-, LEMEZ-, SZÍNESFÉM- ÉS PAPIR-
HULLADÉK-FELVÁSÁRLÁS MAGAS ÁRON!**

Tel./fax: (62) 311-125, 06-20/459-9913, www.ereco.hu

HASZNOSAT A HASZONTALANBÓL!

Manőkentansolyam

SZERETNÉL MANŐKEN LENNI?

FOTÓZÁSON, DIVATBEMUTATÓN RÉSZT VENNI?
ÖNBIZALMAT SZEREZNI?
MGTANULNI TÁNCOLNI,
SMINKELNI?

**AKKOR CSATLAKOZZ
AZ EZERARC
CSAPATÁHOZ!**

CSOPORTOK:

Gyerek: 4-10 év • Tini: 10-16 év • Felnőtt: 16 évtől
Fiúk, lányok jelentkezését várjuk!

BEIRATKOZÁS:

2006. szeptember 17., vasárnap 16-17-ig
Szeged, Bartók Béla Művelődési Központ
Szeged, Vörösmarty u. 3.
Információ: 06-70/3814-911

Minden terület
prima terület

Most akár ingyen
telepítéssel vagy
ingyen feltöltéssel!

A Primagáz nem ismer lehetetlent!

Olyan helyre költözne, ahol nincs vezetékes földgáz? A Primagáz tartályos PB-gáz segítségével meghitt hangulatot varázsolhat a lakásába, bárhol az ország területén. A tartály a föld alatt, illetve a föld felett is elhelyezhető, a Primagáz egyedülálló újításának, a Mobil Tartály*-nak köszönhetően akár 2 nap alatt! Nincs lehetetlen. Találjon rá álmai telkére és találjon rá a Primagázra! A sikeres találkozásban most testre szabott fizetési konstrukciókkal segítjük!

A részletekért hívja a Primagáz Vevőszolgálat (06) 40 45-50-50-es kék számát, vagy látogasson el honlapunkra a www.primagaz.hu címen!

*Az ajánlat csak adott feltételek teljesítése esetén vehető igénybe.

PRIMAGÁZ

Mindenhol otthon.